

Polityczny kontekst krytyki muzycznej dwudziestolecia międzywojennego

Magdalena Dziadek

Artykuł składa się z dwóch części. W pierwszej zostały scharakteryzowane postawy polityczne krytyków muzycznych, którzy działali w XX-leciu międzywojennym oraz – skrótowo – polityczna barwa najważniejszych czasopism, w których ukazywały się recenzje muzyczne. Część druga stanowi rekonstrukcję głównych zagadnień odnoszących się do tematu, w podziale na „politykę krajową” i „zagraniczną”. Sprawy krajowe dotyczyły głównie rozmaitych interesów środowiska muzycznego, a głównym mechanizmem sterującym krytyką była walka o zabezpieczenie materialnego bytu instytucji muzycznych, zagrożonych kryzysem. Sprawy zagraniczne komentowano w kontekście geopolityki oraz aktualnych przyjaźni politycznych nawiązywanych przez kolejne gabinety rządowe II RP. Na pierwszy plan wysunął się stosunek polskiej kultury muzycznej do kultury do Niemiec i ZSRR. Przedmiotem zbiorowej uwagi krytyków stały się także kwestie porozumienia środkowoeuropejskiego. W sposobie ich rozważania uwypukliły się wyraźnie rządowe bądź antyrządowe sympatie krytyków. Dotyczyło to w szczególności dyskursu na temat wymiany kulturalnej Polski z Czechosłowacją, Węgrami, Rumunią i krajami bałtyckimi.